

Den røde pamper vandt - foreløbigt!

Valgets røde taber danner regering, da et lille flertal peger på hende som kongelig undersøger, men regeringsdannelsen er vanskelig, og den nye regering vil formodentlig ikke få nogen lang levetid.

Helle Torning Schmidt er blevet udpeget til kongelig undersøger af Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Det Radikale Venstre, og hun forsøger nu at danne regering på dette grundlag. Det har imidlertid vist sig vanskeligt, og først ved Folketingets åbning i oktober ventes regeringen dannet. Men endnu vanskeligere bliver det for Helle Torning få regeringen til at fungere på basis af et snævert parlamentarisk flertal, der omfatter både de gamle kommunister i Enhedslisten og de nærmest konservative radikale, der er besatte af økonomernes tågesnak. At den nye regering bare holder sig ved magten et år er meget usandsynligt. *Fortsættes side 3.*

Politikerne - islams lakajer

Det er en sørgelig kendsgerning, at de europæiske politikere optræder som landsforrædere. De forråder både deres egne folkeslag og deres egen tro, og de bøjer sig ydmygt for de muhamedanske indvandrere. Den tyske forbundskansler Angela Merkel har således udtalt, at tyskerne ikke har forstået, hvordan den muslimske indvandring har forvandlet deres land, og at de bliver nødt til at affinde sig med flere moskeer end kirker over hele landet. Angela Merkel citeres af Frankfurter Allgemeine Zeitung for den følgende landsforræderiske bemærkning: »Vores land ændres hele tiden, og integration er også den opgave for samfundet at beskæftige sig med indvandrere. I årevis har vi undladt at ville indse dette. Moskeer, for eksempel, vil fremover udgøre en større del af vores byer, end de har gjort før.« Dette kan ikke misforstås. Forbundskansleren erklærer sig her for at være en statsforbryder, der er parat til at forrykke hele det tyske samfunds kristne grundlag til fordel for islam, og for dette burde hun straffes hårdt. Men desværre er næsten alle europæiske politikere parate til at acceptere et islamisk Europa, og det bliver således ikke fra politikerne, at modstanden mod islam kommer. De europæiske politikere dækker deres feje forræderi under såkaldte positive betegnelser som "dialog med islam" og lign., men der er i praksis kun tale om underkastelse under islam, hvilket bliver klart gennem det forhold, at politikerne accepterer alle de muhamedanske indvandreres vilde krav til de europæiske samfund, mens de samtidigt går ind for den såkaldte sekularisering, dvs. for at fjerne den europæiske kulturs kristne grundlag. Politikerne kryber på det mest uværdige for islam, og er fjendtligt indstillet over for kristendommen. Ordet "islam" betyder da også "underkastelse" på arabisk, og accepterer man islam, som de europæiske politikere gør, så underkaster man sig også islam. Men

Mogens Camre sagde i 2008 på Dansk Folkepartis landsmøde: »Islam kan ikke integreres. Islam vil dominere Europa. Og islam er uforenelig med vores værdier. Derfor skal islam sendes ud af Europa.« Mogens Camre er en af de meget få europæiske politikere, der har indsat faren fra islam og som aktivt har forsøgt at bekæmpe den.

de europæiske folkeslag vil aldrig underkaste sig og blive islams slaver, ikke under nogen omstændigheder, så hellere borgerkrigen. Det bliver derfor også de helt almindelige europæere, der med magt skal stoppe islamiseringen af Europa, og en dag vil de europæiske folkeslag være parate til at gøre netop dette. Og når den dag kommer, så vil ingen spørge om politikernes holdning til sagen, for de er kompromitterede af deres leflen for muhamedanerne. Det er således den folkelige vrede, der skal forhindre Europas islamisering, for politikerne er allerede forvandlet til islams lakajer og vedtager ofte og gerne opførelsen af nye moskeer til muhamedanerne. Men mange almindelige europæere har allerede nu en realistisk opfattelse af islam. Dagbladet Information kan f.eks. oplyse følgende: »En undersøgelse fra 2011 viser holdningen til muslimer i otte europæiske lande: Tyskland, Storbritannien, Frankrig, Holland, Italien, Polen, Portugal og Ungarn. I gennemsnit mente: - 44 pct. at der er for mange muslimer i landet, - 55 pct. at Islam er en intolerant religion, - 77 pct. at muslimers holdning til kvinder er i strid med vores værdier, - 32 pct. at mange muslimer opfatter terrorister som helte, - 23 pct. at et flertal af muslimer mener, at terrorisme kan forsvares.« Og nu mangler vi så blot, at de elendige europæiske politikere bliver sat uden for indflydelse, når det drejer sig om de europæiske staters holdning til islam.

Hør Radio Holger !

Radio Holger Internet kan høres som "streaming" eller download på Radio Holger Internet-siden www.radioholger.dk, og der sendes i det velkendte og praktiske lydformat "mp3". Radio Holger Internet giver de danske indvandrermotstandere en stemme på Internettet.

(Dagbladet Politiken 27. september 2011) Står det til danskerne, skal Danmark ikke med i euroen. Den Danske Banks måling på danskernes holdning til euroen viser det største forspring til nej-siden nogensinde. Målingen fra september viser et forspring til nej-sigerne på 23,3 procent point. Samlet siger 50,6 procent nej tak til euroen, mens 22,5 procent siger ja. Målingen er lavet efter den finansielle uro igen blussede op i sommeren. »Der er således ingen tvivl om, at gældsproblemerne har øget danskerens modvilje mod medlemskab af ØMU'en«, skriver bankens cheføkonom Steen Bocian i en kommentar.

(Dagbladet Politiken 27. september 2011) »Sagen er nemlig, at danske og udenlandske virksomheder -, hvoraf mange af dem er Dansk Industris medlemmer – hvert år lænser statskassen for milliarder. Således har statens indtægter fra selskabsskatten i løbet af 00'erne været dramatisk faldende, og det i en grad, som ikke bare lader sig forklare af de seneste års krise og deraf manglende skattepligtige indtjening. Mens det for ti år siden var 60 procent af selskaberne, der bidrog til den nationale husholdning, er denne andel løbende blevet decimeret, så det i dag kun er 26 procent af de potentielt skatteydende virksomheder, der spytter i kassen.« Og de helt almindelige danskere må betale i stedet for virksomhederne!

Det er sædvane, at man ser de mange nye medier som en garant for offentlighedens stadigt stigende vidensniveau, men det er jo desværre også en fejlagtig opfattelse. De nye medier har i realiteten medført et vældigt kulturfald i den brede offentlighed, simpelthen fordi de nye medier er tilpasset folks naturlige dovenskab, og fordi disse medier helt bevidst ofrer viden for underholdningens skyld. Det er vigtigere for vor tids medier at være populære i en større kreds end at formidle reel viden. Trods den uhyre mængde information offentligheden modtager, så bliver virkningen af denne altså slet ikke større viden i offentligheden men bare større forvirring, for informationen er bare underholdende overfladesnak, der ikke gør folk klogere men tværtimod indskrænker deres tænkeevne og forståelse af sammenhænge. De moderne mediers fremkomst og herredømme i den vestlige verden har medført et direkte kulturfald i offentligheden. At der virkelig er sket et ufatteligt stort kulturfald i tiden efter anden verdenskrig, det antydes også i en anmeldelse i dagbladet Politiken. Her står: »Fra vore dage viser en engelsk undersøgelse, at en fjerdedel af de adspurgte troede, at Winston Churchill og Charles Darwin var fiktive figurer, mens Robin Hood og Sherlock Holmes var den skinbarlige virkelighed.« Dette lyder jo helt utroligt, men det er desværre et repræsentativt eksempel på den uhyre fordummelse, som de moderne medier har medført i den vestlige verdens brede offentlighed.

At medierne er fuldt bevidste om deres fordummende funktion, det fik man et meget tydeligt eksempel på i forbindelse med den meget opreklamerede Holocaust-film med titlen Schindlers Liste, da filmens instruktør Spielberg blev spurgt om, hvorfor han havde produceret denne film i sort/hvid. Han havde den mageløse frækhed at svare, at publikum har større tilbøjelighed til at forveksle sort/hvide spillefilm med dokumentarfilm, og at det var netop dette, som han ønskede. Spielberg ønskede med andre ord at forføre folk og bibringe dem en falsk opfattelse af historiens

gang, og en sådan intention er ganske almindelig i filmens verden. Man udnytter ivrigt mange almindelige menneskers svigtende evne til at skelne mellem spillefilm og dokumentarfilm, og ad denne vej bilder man folk al muligt ind.

Også i Danmark breder fordummelsen sig i takt med de moderne underholdningsmediers og Internettets udbredelse, ja, ikke mindst i takt med Internettets udvikling, skønt netop dette besidder et vældigt potentiale for at formidle viden. Men hvordan bliver Internettet brugt? Det bliver misbrugt til at sprede vrøvl i befolkningen. Dovne gymnasieelever henter deres såkaldte stile på Internettet, stile, der er sat ind af andre tåbelige knægte, og hvordan skal man nogensinde blive klogere af at gentage de samme dumheder i det uendelige? Voksne mennesker henter oplysninger i de såkaldte Internetleksika, hvoraf mange er direkte vildledende, da de er skrevet af personer, der er helt uvidende om de emner, som de skriver om. Her er Wikipedia det mest triste eksempel på meget vrøvl maskeret som oplysning. Man kan tage følgende bemærkning i en artikel som eksempel på dette: »Etnicitet og race er beslægtede begreber, men etnicitet er rodfæstet i sociale grupper, der især er kendetegnet af nationalitet, fælles sprog, religiøs tro, og/eller historisk og kulturel baggrund. Race betegner derimod inddelingen af nutidsmennesker efter ydre kendetegn såsom hudfarve og ansigtstræk.« Denne bemærkning fra Wikipedia er helt forkert, da den udtrykker en alt for snæver opfattelse af begrebet race. Dette begreb omfatter naturligvis alle de arvede træk, også menneskets indre træk, dvs. menneskets arveanlæg, dets DNA og hele indre karakter. De ydre racetræk er netop i overensstemmelse med de særlige arvede indre træk, og derfor kan man heller ikke adskille ydre og indre racetræk. En neger er ikke blot en neger, fordi han sort i huden, men fordi han billedligt talt hele vejen igennem er sort. Det er meget mærkeligt, at dette indlysende forhold endnu ikke er Wikipedia bekendt, når man tager i betragtning, at DNA-

forskningen de seneste årtier har gjort store fremskridt, og at man i øvrigt lige siden 1870erne har været klar over, at racebegrebet ikke blot er et spørgsmål om hudfarve. Det er desværre ikke det eneste eksempel på Wikipedias vildledning af offentligheden, og man burde ikke anvende dette Internetleksikon. Også de ulyksalige blogs spreder ivrigt misinformation i offentligheden, idet mange mennesker end ikke forstår forskellen på private meningstilkendegivelser og egentlig information om et emne.

Man kan jo nemt konstatere, at trangen til at op-søge Internettet for at søge oplysninger hænger sammen med, at det er nemt at søge oplysninger her, og fordi det er nemt, så er man mindre tilbøjelig til at spørge, hvor Internettets oplysninger egentlig stammer fra, og om disse oplysninger nu også er pålidelige. Meget ofte vil Internetartikler ikke opgive kilden, og selv journalister er ret ligeglade med, fra hvilken forurenede kilde, de har hentet deres oplysninger. Man kan jo bare se på dagbladet Politiken, der skrev en stor artikelserie, alene baseret på det betændte foretagende Redox' såkaldte rapport, der blev offentliggjort på Internettet. Redox' hjemmeside er nu ganske vist blevet lukket, men den nåede da at udbrede løgnehistorien gennem Politiken. Redox er en venstre-ekstremistisk organisation, som hovedsageligt beskæftiger sig med at forfølge danske patrioter, og at et dagblad bygger en hel artikelserie på en så forurenede og partisk kilde var før tiden en umulighed, men i dag er det almindeligt. Kulturfaldet er så omfattende, at alle kritiske procedurer er slået fra hos journalister og chefredaktører, for kildekritik anses blot et fordyrende mellemled, når det drejer sig om at more hoben. Og større ambitioner har vort tids medieriddere åbenbart ikke. Hvis ikke kulturfaldet skal brede sig yderligere i offentligheden er det nødvendigt, at man korrigerer oplysningerne fra nutidens mange hurtige og lette medier med læsning i fortidens store standardværker, da disse værker besidder en viden, der er langt større end de aktuelle mediers.

De fremmede stjæler arbejdet fra danskerne

Indvandringen til Danmark får stadig mere alvorlige følger for danskerne, og nu mærker håndværkerne også følgerne. De østeuropæiske arbejdere myldrer ind i landet og underbyder de danske håndværkere. Medierne skriver: »Arbejdsløsheden blandt danske håndværkere stiger og stiger. Krisen i byggebranchen koster i ordrebogen dermed også på bundlinjen. Entreprenører og underentreprenører er presset på indtjeningen, og der spares, hvor der spares kan. Sidste år steg antallet af job til danske bygningsarbejdere med 1000. Alligevel faldt antallet af beskæftigede bygningsarbejdere med 5200. Dansk Byggeri og BAT-kartellet mener, at en stor del af forklaringen skal findes i, at omkring 5000 udenlandske arbejdere strømmede ind på de dan-

ske byggepladser sidste år. Tallene er baseret på antallet af medlemmer i byggefagenes A-kasser sammenholdt med det totale antal beskæftigede i byggeriet.« Dette turde være den fornødne dokumentation for, hvor ødelæggende arbejdskraftindvandringen fra Østeuropa er, og på denne baggrund må Dansk Industris bestandige snak om at importere fremmed arbejdskraft forekomme som et gement landsforræderi, der direkte er rettet mod danskerne. Hvis det danske erhvervsliv virkelig vil fortsætte med fordrivelsen af den danske arbejdskraft i danskernes eget land, så må dette erhvervsliv tvinges til fornuft med blokader. Fagorganisationerne burde ikke lade nogen danske virksomheder leve, der foretrækker fremmed arbejdskraft for dansk arbejdskraft.

Valget er nu ovre, og hvad får vi så ud af det? Jo, vi får en ny regering, der består af personer, som er endnu mere uværdige end den forrige regerings medlemmer. Og vi får en ny rød regering, der er uendelig svag, da den er fuldstændig afhængig af De Radikale og Enhedslisten, to partier, der absolut intet har tilfælles.

Resultatet af valget blev det følgende: »A, Socialdemokraterne: 881.534 stemmer, 24,9 procent, 44 mandater. B, De Radikale: 336.149 stemmer, 9,5 procent, 17 mandater. C, De Konservative: 174.563 stemmer, 4,9 procent, 8 mandater. F, SF: 326.118 stemmer, 9,2 procent, 16 mandater. I, Liberal Alliance: 176.473 stemmer 5,0 procent, 9 mandater. K, Kristendemokraterne: 28.157 stemmer, 0,8 procent, 0 mandater. O, Dansk Folkeparti: 436.335 stemmer, 12,3 procent, 22 mandater. V, Venstre: 948.291 stemmer, 26,7 procent, 47 mandater. Ø, Enhedslisten: 236.982 stemmer, 6,7 procent, 12 mandater. Grønland: 2 mandater til Helle Thorning side. Færøerne: Et mandat til hver side. Stemmer på kandidater uden for partierne: 1832. Blanke og ugyldige stemmer: 32.687. Afgivne stemmer i alt: 3.579.121. Det skal dog understreges, at fintællingen endnu ikke er færdig, og at denne fintælling kan resultere i mindre ændringer omfattende et par mandater. Men som det står lige nu 89 mandater til de partier, der har peget på Helle Thorning som statsminister og 86 mandater til de partier, der peger på Lars Løkke Rasmussen.

Socialdemokraterne har haft sit dårligste valg i hundrede år, og partiet blev end ikke det største parti i Folketinget, og alligevel danner Socialdemokraterne nu regering. Hvorfor? Fordi Helle Thorning Schmidt vil være statsminister af navn, så enkelt og småt er det, for hun har jo ingen chance for at blive statsminister af gavn. Hendes parlamentariske grundlag for regeringen er komplet latterligt, og inden et år er hun vel væk igen. SF skulle støtte dannelsen af den nye regering, og det gør partiet da også, men det er på baggrund af et tab på 7 mandater; disse mandater er gået til Enhedslisten. Det bliver altså også kommunisterne i Enhedslisten, som bliver Socialdemokraternes helt nødvendige støtter. På den anden fløj skal Socialdemokraterne støtte sig til De Radikale, og dette parti har en udpræget borgerlig økonomisk politik, der skal forenes med Enhedslistens meget røde krav til den fremtidige politik. Hvordan man overhovedet skal gøre det kan man jo undre sig over, og den nye statsminister vil allerede være i en håbløs situation, så snart regeringen er dannet. Hvor vanskelig Helle Thornings situation bliver, det fremgår af, at SF nu efter valget ønsker tilbagetrækningsreformen ændret, den såkaldte reform, som De Radikale har

sat alt ind på. Medierne skriver den 16. september: »Selv om SF på forhånd gjorde valget til en folkeafstemning om efterlønnen, vil partiet ikke acceptere det flertal i befolkningen, der på valgdagen støttede de fire reformpartier. Flere ledende SF'ere åbner nemlig den nye tid i dansk politik med et angreb for at få ændret reformen, som vil reducere danskernes adgang til efterløn. De radikale afviser kategorisk, at noget som helst kan ændres. Dermed kan Helle Thorning (S) se frem til en hård start, når hun i dag forventes at indlede forhandlinger med SF og de radikale om et nyt regeringsgrundlag. »Vi skal afsøge alle muligheder, der er for at presse de radikale på reformen om efterløn. Nu skal vi lige have talt alle stemmerne op, men derefter er det klart, at vores første mål er at afsøge mulighederne for, at den reform ikke bliver til virkelighed«, siger næstformanden i SF's folketingsgruppe Astrid Krag, der af mange spås en ministerpost i en ny regering.«

De konservatives halvering i Folketinget var forudsagt, for man kan naturligvis ikke overbevise vælgerne om, at det vigtigste lige nu er skatteletelse, når sagen er, at der skal indkræves vældige summer for at få balance. Venstre klarede sig overraskende godt ved valget, idet partiet vandt et par mandater, og partiet blev Folketingets største parti. Dansk Folkeparti klarede sig ikke så godt, da partiet mistede 3 mandater, og det var også ventet, da partiets deltagelse i den idiotiske tilbagetrækningsreform naturligvis kostede stemmer, ikke mindst fordi partiet blev snydt af de borgerlige. Man havde lovet Dansk Folkeparti en bedre grænsebevogtning som pris for tilbagetrækningsreformen, men partiet blev snydt, for der skete intet på denne front. Det kan måske være en gavnlige advarsel til partiet om ikke at stole på de andre partier og deltage i deres tåbelige projekter. Dansk Folkepartis repræsentanter burde nu have lært, hvor store slyngler, de sidder sammen med i Folketinget. Blandt de positive ting ved dette valg er, at syrerer Naser Khader ikke blev valgt, og det gør nok ondt nogle steder, at det danske borgerskabs yndlingsperker blev smidt ud i kulden, hvor han hører til. Så kan vi måske også slippe for at se ham i de elektroniske medier, hvor han har været fast inventar de seneste år.

Men altså, en uendelig svag rød regering kommer til magten, og med lidt held kan denne regering måske holde et helt år, skønt det forekommer tvivlsomt. Og nu får vi så at se, hvad denne røde regering kan. De røde partier har lovet himlen på jorden, og hvad får vi så? Mere elendighed, tiltagende fattigdom og meningsløshed. De rødes vælgere tror, at de har reddet efterlønnen,

Den radikale Margrethe Vestager fik sig bragt i position som valgets egentlige vinder, for den nye røde regering bliver afhængig af Det Radikale Venstre og Enhedslisten, men Enhedslisten tør ikke stille krav af betydning.

men end ikke dette løfte kan den nye røde regering holde. Men uanset etableringen af en rød regering, så skal kampen mod indvandringen fortsættes, for den slutter først, når de fremmede er drevet ud af Danmark. De fremmede skal ikke bilde sig ind, at man vil glemme dem, og om der går ti eller tyve år, så skal den dag komme, hvor de fremmede bliver samlet sammen og sendt tilbage, hvor de kommer fra.

I øvrigt foreslår kommunalordføreren for Dansk Folkeparti Hans Kristian Skibby, at den danske valglov ændres inden det næste folketingsvalg. Han mener valgloven i dens nuværende form er udemokratisk og skadelig for vælgernes stemmelyst. - Jeg har fået en lang række henvendelser fra folk, som føler sig snydt og bedraget af systemet, fordi en lang række kandidater er kommet ind ved hjælp af listestemmer, mens andre, med store personligt stemmetal, er røget ud af Folketinget. Ved det netop overståede valg er der ikke færre end ni kandidater, som er kommet i Folketinget med færre personlige stemmer end nogle af de kandidater, der ikke kom ind, siger Hans Kristian Skibby. Han vil derfor rette henvendelse til det Radikale Venstre, Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti og spørge, om de er parate til at støtte et forslag om, at den danske valglov revideres. R og SF har tidligere støttet forslag om ændring af valgloven. - Det er jo ikke rimeligt, at den kandidat som styrter rundt i sin kreds i valgkampen, og kæmper en brav kamp for at komme ind, så ikke også får glæde af de personlige stemmer, som han eller hun opnår. Det er jo slet ikke demokratisk, så det vil DF meget gerne have lavet om på. Ikke kun af hensyn til de hårdtarbejdende folketingskandidater, men også fordi det giver vælgerne en flad fornemmelse, når det er systemet og ikke antallet af stemmer, som afgør, om den ene eller anden person bliver valgt ind, siger Hans Kristian Skibby.

Danskernes Parti - et parti på vej frem?

Det nye patriotiske parti, Danskernes Parti, er tilsyneladende et parti, der er på vej frem. Der tales stadig mere om det, og partiets aktiviteter bliver mere og mere omfattende. Partiets aktivister omdele løbesedler rundt omkring i landet, senest i Sønderborg, og partiets leder Daniel Carlsen har bl.a. medvirket i flere portrætinterviews og præsentationer af partiet. Daniel Carlsen har desuden medvirket til at få lukket den anti-racistiske organisation Redox' hjemmeside gennem en politianmeldelse angående ulovlig registrering af politiske modstandere, og han har holdt foredrag om nationalisme på Horsens Statsskole. Og partiet har endog arrangeret en kulturel udflugt for nogle af partiets aktivister: »Lørdag tog en gruppe aktivister på Glyptoteket i København for at udforske den europæiske civilisations rødder. »Det er fyldt med europæisk højkultur. Fra antikkens Grækenland og Romerriget til den danske guldalder. Det er fantastisk,« siger en af aktivisterne om Glyptoteket og melder samtidig om en god dag i kammeratligt lag, som blev afsluttet med et traditionelt dansk måltid.« Allerede fra den første begyndelse viser partiet således en meget overraskende bredde i sine aktiviteter, og det er nok heller ikke dumt at lægge så stor vægt på det sociale, for skal et parti leve, så må de også blive et socialt miljø. Det synes altså som om, at Danskernes Parti er levedygtigt og gradvist udvikler sig. Men det er ikke kun i Danmark, at partiet er begyndt at manifestere sig. Danskernes Parti har nu etableret venskabelige forbindelser med Svenskernes Parti i Sverige og med NPD i Tyskland. Partiet har således allerede nået en hel del, og på denne baggrund vil det være relevant kort at orientere om partiet, der jo er en ny faktor i det danske nationale miljø.

De tre første og vigtigste punkter i det nye partis program er de følgende: »1. Folkestyret: Vi arbejder for oprettelsen af et reelt folkestyre - en republik, som skal opdeles i et tokammersystem for at garantere en kompetent ledet stat, der skal værne om det danske folks overlevelse, velfærd og frihed. 2. Suverænitet og internationalt samarbejde: Danmarks selvstændighed og suverænitet skal være ukrænkelig. Men da såvel vor selvstændighed som suverænitet i dag på det groveste krænkes af overnationale institutioner, må vi som en konsekvens deraf helt forlade disse internationale sammenslutninger. I stedet vil vi skabe en nordisk union, der udelukkende skal bestå af bidragydende nationer. 3. Befolkningssammensætningen: Vi vil hjemsende alle ikke-europæiske personer fra Danmark, hvad enten de tidligere har opnået dansk statsborgerskab eller ej. Derefter vil vi etablere en udlændingepolitik baseret

Formanden for Danskernes parti, Daniel Carlsen, der også er kendt som en ivrig ung aktivist.

på et etnisk grundlag, der skal tjene det formål at bevare det danske folk samt sikre vores velstand og fremtid.

De ledende personer i Danskernes Parti er de følgende: »Partileder Daniel Carlsen, født i 1990. Han har en handelseksamen (HHX) fra 2009. Mellem august 2009 og april 2010, aftjente Daniel sin værnepligt i Den Kongelige Livgarde. I dag læser han markedsføringsøkonomi. Vicepartileder Morten Schjetne, født i 1960. Han har en håndværksmæssig baggrund og er i løbet af sin karriere blevet uddannet tekniker. Morten har været politisk aktiv siden 80'erne og han er en af initiativtagerne til Danskernes Parti. Ledelsesmedlem Kenneth Hellesøe, født i 1982. Han fik sin HF-eksamen i 2003. Kenneth havde længe været politisk interesseret, da han i 2004 blev politisk aktiv. Kenneth var ligeledes en af initiativtagerne til Danskernes Parti. Ledelsesmedlem Rune Lauritzen, født i 1989. Rune fik sin HF-eksamen i 2010. Mellem august og december 2010, aftjente Rune sin værnepligt ved Telegrafregimentet. I 2006 begyndte Rune for alvor at blive interesseret i politik. Sidenhen har han, som dansk nationalist, været aktiv i forskellige organisationer i forsøget på at give det danske folk en fremtid.

Det er utvivlsomt et godt valg, når man har udpeget Daniel Carlsen til partileder, for ganske vist er han meget ung, men han har allerede afsløret et virkeligt politisk talent. Dette talent ses ikke mindst i hans holdning i de meget vanskelige dage efter Breivik-massakren i Norge, hvor alle nationalt indstillede i hele Norden blev udsat for en uhyrlig offentlig hetz. I disse dage optrådte Daniel Carlsen meget velovervejet, hvilket dokumenteres af den følgende omtale: »Daniel Carlsen fra Danskernes Parti rev en feriedag ud af kalenderen for at tage turen til København, hvor han og nogle partifæller ved den norske ambassade lagde en buket blomster på vegne af Danskernes Parti. Buketten bar et kort med påskriften „I solidaritet med det norske folk“. Til DanskernesPar-

ti.dk siger Carlsen, at han har været meget rystet over den skrækkelige massakre, ligesom han er harm over, at gerningsmanden kalder sig nationalist. „Danskernes Parti arbejder for tryghed, familie og fædreland. Terroristen har gjort Norge utrygt, han har ødelagt norske familier, og han har bombet sit eget fædreland. Han er ikke nationalist, han er en galning,“ siger Daniel Carlsen. Partilederen understreger Danskernes Partis dybfølte solidaritet med nordmændene og siger: „Vores tanker går til de ramte, deres familier og til hele det norske folk i denne svære tid.“

Begivenhederne i Norge blev som bekendt lidt af et problem for Nordens nationalister, ikke mindst på grund af mediernes vanvittige hetz, men Daniel Carlsen vidste, hvad der var at gøre i denne situation, og denne situationsfornemmelse er ikke en dårlig egenskab for en ny partileder. Hvis han overhovedet har et problem i forhold til offentligheden, så er det nok hans fortid i DNSB, da denne fortid er et stort nummer i visse dagblade, der mærkeligt nok ikke tillader folk at blive kloge. Det er blevet påstået, at Danskernes Parti "bare er en flok nazister i forklædning", men dette forekommer dog ikke at være en retfærdig bedømmelse, for partiets program og hele partioplægget peger i en anden retning. Efter partiets materiale at dømme, så er der tale om et nationalt parti, der ønsker at deltage i den demokratiske proces. Og netop fordi partiet vil arbejde inden for demokratiets rammer, så vil partiet også stille op til det kommende kommunevalg i 2013. » - Jeg tror, der er en rigtig god chance for at opnå valg, fordi politikerne har svigtet danskerne. Vi oplever stadig en massiv indvandring, og vi er stadig styret fra EU, på trods af løfter om det modsatte. - Vi er alle danskere, før vi er noget andet. Før man er akademiker er man dansker, før man er arbejder er man dansker, og selv om jeg er studerende, er jeg først og fremmest dansker, siger Daniel Carlsen og tilføjer: - Men på trods af det, så hører vi kun om partier, der kæmper for enten arbejderne eller akademikerne, "de rige" eller "de svage". Vi hører aldrig om nogen, der kæmper for danskerne. Men det gør vi.«

På en bloggen DNF-Forum skriver en person ved navn Jacob Enghave følgende: »Spændende parti Carlsen har fået sat sammen. Men endnu mere spændende at se hvor mange DNF'er der vil melde sig ind. Nu er der endelig kommet et parti så man har en reel sag, fremfor bare et miljø. Igen, spændende at se hvor mange der melder sig.« Og det bliver unægtelig meget spændende at følge Danskernes Parti i fremtiden. Vil det lykkes for partiet at blive det samlende nationale parti, der længe har været talt om blandt modstanderne af indvandringen eller mislykkes forsøget?

Til møde i Norge

Ved Poul Vinther Jensen

Den 3. september 2011 var jeg som repræsentant for Den Danske Forening (DDF) til Årsmøde i Norge hos Folkebevægelsen mod Indvandringen (FMI). En forening DDF har haft nær kontakt med igennem de seneste 24 år. Mødet fandt sted på Beitostølen, ca. 250 kilometer nordvest fra Oslo. På grund af de meget store afstande i Norge var det en mindre forsamling, der var mødt frem. Men det var et fint møde. Det var naturligvis præget af situationen i Norge, hvor enhver kritik af indvandringen bliver sat sammen med bombeattentatet i Oslo, og de efterfølgende begivenheder på øen Utøya. Ved mødet var der flere kendte personer. Som f.eks. Bjarne Dahl, der er redaktør af bladet "Norge Er Vort", næstformanden for FMI, Jan Høeg, der er kendt af mange i DDF for sine besøg i Danmark, hvor han har talt ved mange møder, og formanden for FMI, Bjørnar Røyset. I det forløbne år afgik den tidligere formand for FMI, Bjørn Ove Voldnes, ved døden 68 år gammel. Bjørn Voldnes var en af stifterne af FMI, og har siddet i landsstyret i alle årene.

Når man besøger Norge, opdager man hurtigt, at indvandringen til Norge er et emne man taler meget sagte om. Her har der ikke været det store opgør, som tilfældet har været i Danmark. Arven efter fhv. statsminister Gro Harlem Brundtland har sat sine spor. Under hendes kandidatur til FN-posten var enhver kritik bandlyst. Hendes efterfølger Jens Stoltenberg lever op til Gro Harlem Brundtlands forventninger. Alene i 2010 kom der 73.852 nye medborgere til Norge fra den tredje verden, og det er 13% flere end året før. En vanvittig udvikling! På vejen gjorde jeg ophold i Oslo. Jeg er kommet jævnlige i Oslo igennem 40 år, og har i de seneste årtier kunnet registrere en voldsom stigning af fremmede. I løbet af ganske få år betyder det, at skolerne i Oslo-området får et flertal af børn med ikke-vestlig baggrund. Den første påmindelse fik de norske myndigheder den 22. juli, da Anders Behring Breivik, udløste sine bomber i Oslo centrum. Jeg har en hilsen til alle i DDF fra FMI's ledelse.

Det foragtelige norske politi

Nu viser det sig så, at det mest forbløffende på den norske ø ved navn Utøya den 22. juli ikke var Anders Breiviks desperate handling men det norske politis helt utroligt feje optræden. Man har virkelig svært ved at tro de oplysninger, der nu kommer fra Norge, for så feje og kujonagtige kan norske politifolk da ikke være? Jo, det kan de, og det var de! Man fatter det ikke, men de bevæbnede norske betjente tænkte kun på at redde

deres eget usle skind, mens norske civile omkom rundt omkring dem. Medierne skriver: »En skandale af uhyrlige dimensioner er ved at blive rullet op i Norge oven på terror-angrebet 22. juli. To betjente stod på bredden og lyttede til skuddene på Utøya. De vidste, hvad der foregik på øen. De var de første på pletten. Klokkeren 17.52 - præcis et kvarter efter, at Anders Breivik åbnede ild for første gang, stod de på kajen ved Utvika. Klar til at gå i aktion - eller hvad? Trods skudsikre veste, hjelm og fuld bevæbning, ønskede de to betjente fra lokalpolitiet ikke at blive transporteret til Utøya, hvor Anders Breivik slagtede løs. Til gengæld beordrede de adskillige civile ned i deres både og ud på fjorden for at redde de unge, der svømmede for livet mod land. Oplysningerne om politiets besynderlige og kujonagtige opførsel kommer fra den norske netavis ABC-Nyheder, der både har talt med øjenvidner til episoden, samt fået aktindsigt i den rapport, som de to betjente selv afleverede efter massakren. Den ene betjent henvendte sig i det nærmeste hus, hvor 21-årige Christer Lillestrøm og hans bedstefar befandt sig. Politimanden beordrede de to i både og ud på fjorden for at redde de svømmende flygtninge. Men han ville ikke selv med...- Han bad os til gengæld om at ringe og kontakte alle dem, vi kendte der havde både, så de kunne bistå med redningsarbejdet, fortæller Christer Lillestrøm. Betjenten skriver selv i den rapport, han afleverede en hel måned senere. - Jeg vurderede, at det ikke ville være hensigtsmæssigt at tage til Utøya. Den anden betjent, der var gået lidt væk fra kajen forklarer, hvordan han hørte skudsalverne fra øen. - Men der var ikke en passende båd, jeg kunne sejle over i. Han befandt sig dog ikke mere end 50 meter, fra Utvika Camping, hvor der lå masser af både fortøjet ved kajen. Både som han og kollegaen også beordrede i vandet senere som et led i redningsaktionen. De to betjente blev først fragtet til Utøya, da Anders Breivik havde overgivet sig mere end en time efter, det første skud faldt.« Dette er da utroligt. Bevæbnede norske politifolk ville ikke løbe nogen risiko, det skulle de ubevæbnede civile gøre. Måge til ynkelig fejhed fra bevæbnede folks side er aldrig før set, og det er vist på tide, at politifolkene får frataget deres våben, for hvad skal de ækle kujoner med våben? Hvad nytter våben, når politifolkene er bange for at gå ind i en skudveksling? Det er sandelig ikke Anders Breivik, der er den største skamplet på Norge, som man har påstået, nej, den største skamplet på Norge er det foragtelige norske politi. Hvordan kan man overhovedet trække i en norsk politiuniform og samtidigt være så uhyggelig fej, det er helt uforståeligt. Disse norske politifolk er noget sygt ros, der fortjener alles foragt.

Lommepsykologi

En norsk forfatter ved navn K.O. Knausgaard er blevet det store nummer i anti-racisternes reklame-offensiv i anledning af begivenhederne på Utøya. På den sædvanlige naive måde tillægger man uden videre en tredje rangs forfatter alverdens visdom, bare fordi han tilfældigvis er enig med anti-racisterne. Hvorfor man skulle være særlig klog, bare fordi man har produceret en bog med primitive og barnlige formuleringer, det får stå hen i det uvisse, men sagen er, at denne Knausgaard tillægges en ekspertstatus i forholdene omkring de nævnte begivenheder. I realiteten viser forfatteren sig dog at være en håbløs ignorant, der i bedste 68er-stil forsøger sig med lidt billig lomme-psykologi på underskoleniveau. På hjemmesiden Snaphanen.dk findes således følgende kommentar til forfatterens vilde fantasier: »Den norske forfatter K.O. Knausgaards analyse er psykologisk. Når det kommer til det konkrete, går det flere gange galt. Han forklarer, at massakren i Norge er en konsekvens af dehumanisering, med den pointe, at Breivik ikke selv kendte indvandrere. Havde Knausgaard læst manifestet, så ville han vide, at Breivik detaljeret beskriver otte multikulturelle episoder, der blandt andet inkluderer røveri, trusler og vold. Breivik er opvokset omgivet af indvandrere, Oslos demografi og størrelse tillader ikke i modsætning til København eller Stockholms, at man lever afsondret fra dem. Knausgaard siger endvidere: "Lad os tage et eksempel fra Sverige. Jeg har boet i Malmø, hvor der er mange indvandrere, og nu bor jeg uden for Malmø et sted, hvor mange er fjendtlige mod indvandrere, og hvor Sveriges indvandringsfjendtlige partier kommer fra. Men der er jo ingen indvandrere." Nu har det i mange år været sådan, at unge uddannede sig og boede i Malmø, men flytter i stort tal, når de stifter familie. Netop fordi de kender byen vil de ikke have børn der. Udflytterne har ikke "fordomme," de har barske erfaringer og trafikken bort fra byen er veldokumenteret, både af pressen og kommunen.«

Det er jo naturligvis blot dum lommepsykologi fra Knausgaards side, når han påstår, at kendskab giver venskab. Nej, tværtimod, hvis man virkelig kender til indvandrerne og deres liv, så bliver man endnu mere overbevist om, at det er livsnødvendigt at komme af med dem; at få dem repatrieret. Det er netop fordi man kender dem og deres optræden, at man stiller sig fjendtligt i forhold til dem, og vi ser da også, at modstanden mod indvandringen er bestandigt voksende, simpelthen fordi stadig flere kommer i ubehagelig berøring med indvandrere. Kendskab giver fjendskab, og det er ikke uden grund.

Muhamedanske trusler

Et muhamedansk terrorangreb i Berlin er blevet forhindret i elvte time, og endnu engang viser det sig, hvor farlige de muhamedanske indvandrere kan være. Og medierne skriver: »Tysk politi har forhindret et stort terrorangreb i Berlin. Det oplyser den tyske anklagemyndighed. To muslimske mænd er blevet anholdt efter mistanke om, at de var i færd med at planlægge et større terrorangreb. I forbindelse med anholdelserne har tysk politi ransaget en islamisk kulturforening i Tromsøer Strasse i Berlin-bydelen Wedding og de anholdtes adresser i Neukölln og Kreuzberg. De anholdte er en 24-årig tysk statsborger af libanesisk oprindelse samt en 28-årig palæstinenser fra Gaza-striben. Ifølge avisen Berliner Morgenpost indledte politiet efterforskningen af de to mænd efter en henvendelse fra et firma, der sælger kemiske produkter. Firmaet undrede sig over den store mængde kemikalier og kontaktede derfor politiet.« Dette understreger igen det faktum, at krigen mod terror og mod islam ikke skal føres i Afghanistan men i Vesteuropa, for hvad nytter det, at slå terrorister ihjel i Afghanistan, når andre terrorister allerede er bosatte i Vesteuropa. Kun en repatriering af alle muhamedanske indvandrere kan fjerne terrortruslen mod Europa, alt andet er bare virkningsløse lappeløsninger.

Også i England har muhamedanske indvandrere forsøgt at gennemføre en terroraktion. Den 19. september skriver medierne: »Britisk politi anholder syv for terror. Syv muslimske indvandrere er blevet anholdt i en omfattende antiterroraktion i den midtengelske by Birmingham, oplyser britisk politi. Seks muslimske mænd er i løbet af natten til mandag blevet anholdt, mistænkt for at forberede en terroraktion, og en muslimsk kvinde er tilbageholdt på mistanke om at have tilbageholdt oplysninger, der kunne have tjent til at forhindre en terrorhandling, oplyser politiet i en erklæring.«

Udtalelse fra BNP

Nick Greffin, formanden for British National Party (BNP), siger i en udtalelse fra den 1. september i anledning af de voldsomme raceoptøjer i England i august måned: »Ligesom Enoch Powell havde ret i 1968, da han forudsagde den kommende terror, så havde også British National Party ret. Jeg advarede allerede i 2008 om, at disse optøjer ville finde sted, og man forsøgte at sætte mig i fængsel for at sige sandheden. Man forsøgte også at sætte mig i fængsel for at advare om – måneder før det skete – at muslimske selvmordsbombere ville sprænge busser og undergrundstog i luften i det centrale London. Men nu, mens den politiske klasse og dens medieherer

BNPs formand Nick Griffin har aldrig været bange for at sige sandheden om situationen i England.

forsøger at give indtrykket af, at det værste er ovre, og at tingene vil gå tilbage til det normale, er sandheden den, at de virkelige problemer endnu næppe er begyndt. Det multietniske samfunds sammenbrud er nu så totalt, at tingene aldrig kan gå tilbage til det såkaldte normale – i det mindste ikke før vi har haft en seriøs og voksen debat om, hvad der er gået galt, og hvordan vi kan tage højde for alt dette mens vi genopbygger det Storbritannien, som den politiske elite har ødelagt så fuldstændigt. Uheldigvis, nu da det første patetiske politisvar har lukket ånden ud af flasken, vil det nærmeste vi kommer til at se med hensyn til at gå tilbage til det normale involvere et permanent nyt mønster – et udbrud af plyndringer, ganske vist på et lavt-niveau, på en lille skala, men alligevel bestandigt genkommende plyndringer. Takket være de uduelige Toryer og politiet, forsvinder denne nye form for kriminalitet ikke. De magthavendes eneste svar er at forsøge at skjule dette, og at retsforfølge dem, der har skabt opmærksomhed omkring de ubehagelige problemer og dem, der fortæller offentligheden, hvad der er galt ved vort land. Det viser klart, hvorfor dette land behøver British National Party. Jeg er altid parat til at tale sandhed, og jeg vil altid tale sandhed, uanset hvad man smider efter mig. Husk, at British National Party er i frontlinjen i kampen for at forsvare vort folk. Sammen kan vi gøre en

forskel!« Denne udtalelse fra Nick Griffin er væsentligt, simpelthen fordi han har erkendt, at der ikke er nogen vej tilbage til normale tilstande efter de voldsomme raceoptøjer, og at man er nødt til at foretage en grundlæggende reorganisering af Storbritannien, hvis ordnede tilstande igen skal blive mulige. Man må simpelthen deportere de vældige skarer af farvede indvandrere, der hærger i byerne.

Ny asylpolitik i Holland

Holland vil nu stramme sin asylpolitik, så den bliver mere selektiv og mere restriktiv, erklærer premierminister Mark Rutte. Familiesammenføring skal begrænses til nære familiemedlemmer såsom ægtefæller og mindre børn og illegal indvandring gøres til en strafbar handling, der kan medføre fire år i fængsel eller en bøde på knapt 30.000 kroner. Udlændinge, der har boet i Holland i mindre end tre år og begår kriminalitet, skal "hastigt" udvises, fastslår premierministeren ifølge nyhedsbureauet AFP. Regeringen har også planer om at forbyde burkaer og vil modsætte sig, at Rumænien og Bulgarien nu kommer ind i Schengen-samarbejdet. Mark Rutte baserer da også sit parlamentariske flertal på Geert Wilders' patriotiske islam- og indvandringskritiske Frihedsparti, der har stillet en lang række betingelser for at holde regeringen ved magten.

NPD vinder mandater i Berlin

Det nationalistiske tyske parti Nationaldemokratische Partei Deutschlands (NPD) vandt mandater ved lokalvalget i Berlin. Partiet fik indvalgt 6 kommunale mandater, to i Marzahn-Hellersdorf, hvor man fik 6,4 procent af stemmerne, to i Lichtenberg med 5,8 procent af stemmerne, og to i bydelen Treptow-Köpenick med 5,3 procent af stemmerne. Fintællingerne efter valget kan muligvis give eet eller to mandater mere. NPD nåede dog desværre ikke denne gang at blive repræsenteret i Berlins Repræsentantskab, da det krævede et godt resultat overalt i Berlin. Partiet havde valgt en strategi, hvor man satsede på de forstæder, hvor man allerede havde en stærk støtte, og det viste sig at være en klog strategi. Dette ses ikke mindst, hvis man sammenligner NPDs resultater med den islamkritiske organisation Pro-Deutschlands resultater, idet denne organisation havde valgt en noget anden strategi men kun fik 1,2 procent af stemmerne, og organisationen derfor ikke fik indvalgt nogen mandater. Organisation Pro-Deutschland var ellers i alle medierne blevet fremstillet som et "anstændigt" alternativ til NPD, og organisationen var derfor ikke blevet udsat for den samme voldsomme mediehetz som NPD. Men det viste sig endnu engang, at det er det langsigtede arbejde, der giver resultater.

Den ubegavede kansler

Det påstås ofte, at den nuværende tyske kansler Angela Merkel er en begavet kvinde, men det er en fejltagelse, hvilket netop er blevet dokumenteret. Medierne skriver den 7. september: »Euroen betyder mere for Europa end bare en fælles valuta-zone, siger Angela Merkel. »Euroen er garant for et forenet Europa. Hvis euroen kolliderer, kolliderer Europa«, siger Angela Merkel, der mener, at det er nødvendigt at stå sammen og sikre euroens fremtid. Hun tilføjer, at ingen lande med fælles valuta nogensinde er gået i krig med hinanden.« Fru Merkel er altså blot en uvidende person. Hun har åbenbart aldrig hørt om den krig fra 1861-1865, som de amerikanske stater førte mod hinanden. Alle disse stater havde oprindeligt den amerikanske dollar som fælles valuta, og alligevel førte de en voldsom krig imod hinanden, der kostede omkring en million soldater og et ukendt antal civile livet. Det er mærkeligt, at den forrykte EU-propaganda om EU og euroen som et frendens projekt også kan påvirke de højst placerede personer. De begynder selv at tro på deres egen dumme propaganda, skønt de burde vide bedre. Nej, hvis euroen kolliderer, så kolliderer Europa ikke, som Fru Merkel påstår, men måske EU-unionen, og det er jo noget ganske andet og meget, meget mindre.

Det uhistoriske historiemagasin

Der eksisterer et magasin, der kalder sig *Alt om Historie*. Magasinet skriver følgende om magasinet: »Alt om Historie blev udgivet første gang i Danmark i september 2005. Alt om Historie kombinerer alle de egenskaber, som et underholdende og inspirerende blad skal have. Med letlæste artikler og fantastiske billeder beskriver vi historiske hændelser, konger, kærlighed, krige og kuriosa, arkæologiske udgravninger og opdagelsesrejser. Alt om Historie er bladet for dig, der kan lide at se dokumentarfilm, der sluger spillefilm om dramatiske skæbner med stor interesse og som gerne vil have både underholdning og kundskab. Alt om Historie er bladet for alle, der interesserer sig for populærvidenskab. Alt om Historie bliver udgivet af LRF Media. Redaktionen sidder delvis i Malmø i Sverige og delvis i København. Bladet udkommer 12 gange årligt. Hvert nummer er på 68 sider og indeholder blandt andet artikler, historiske nyheder, historiske quizzer, bog anmeldelser og spørgsmål og svar.«

Det lyder jo alt sammen udmærket, men desværre er dette magasin fuld af afsindige løgnehistorier, der formidles videre til de uskyldige læsere. Magasinet giver simpelthen læserne en fuldstændig forvrænget og falsk opfattelse af historien, hovedsageligt fordi magasinet skrives af uviden-

de journalister og amatørhistorikere. Lad os bare tage et par af de utallige eksempler på løgnehistorier frem. Gennem mange årtier måtte historikerne som bekendt nødtvunget og efter hård kritik nedskrive antallet af døde i de tyske koncentrationslejre, og man begyndte med vældige tal og efterhånden bevægede man sig ned til de berømte 6 millioner døde, og derefter endnu længere ned, men alligevel skriver Alt om Historie nu pludselig i forbindelse med en omtale af Anne Frank, at der i koncentrationslejrene døde 13 millioner mennesker. Det er det rene afsind og løgn! Tallet er helt vildt, og Alt om Historie kunne lige så godt have skrevet 20 eller 80 millioner. Men det er desværre ikke den eneste løgnehistorie i denne udgave af Alt Om Historie. Tyskerne invaderede Holland i 1940 og ikke i 1942, som der står, og det var ikke Anne Franks Dagbog, som Otto Frank fik udleveret, da han kom hjem efter krigen, det var et notehæfte med nogle spredte notater af Anne Frank. En dagbog blev det først, da Otto Frank havde brugt de pågældende notater som udgangspunkt for en dagbog.

At redaktionen består af mennesker uden historisk viden, det kommer også frem i følgende bemærkninger om jødeforfølgelser: »De tidligste jødeforfølgelser i Danmark lå omkring 1819, hvor den danske jødefejde brød ud. Jødefejden var uorganiserede og ulovlige overgreb på jøder i Københavnsområdet. Grundene var blandt andet, at det efter sigende var dem, der slog Jesus ihjel. Jødefejden startede i København og bredte sig derefter til resten af Danmark. Jødefejden sluttede omkring et år efter, da Frederik 6. slog hårdt ned på de antisemitiske holdninger i Danmark. Det var også på denne tid, at raceadskillelse blev praktisk anvendt. Nu kunne man se forskel på jøder og ikke jøder. Jødernes kendetegn var specielt deres påståede store næser.«

Dette er det rene sludder! For det første var den såkaldte jødefejde i 1819 jo slet ikke den første konflikt mellem danskere og jøder, for denne konflikt opstod allerede i det 16. og 17. århundrede, hvor jøderne begyndte at komme til landet, og for det andet var det ikke efter sigende, at jøderne slog Kristus ihjel, det står faktisk i biblen. Har redaktionen aldrig læst biblen? Eller husker man ikke længere scenen med Pontius Pilatus, Kristus og Barrabas? Det er jødernes benådning af røveren Barrabas frem for Kristus og den dermed uundgåelige efterfølgende dødsdom over Kristus, der tænkes på, når man taler om jødernes mord på Kristus. Og for det tredje - allerede i middelalderen søgte man at udskille jøderne ved særlige tegn, f.eks. spidse gule huer, og de store næser som et kendetegn var faktisk også en slags huer med store næser. Og jødefejden i 1819 var

inspireret af en tidligere litterær jødefejde, som redaktionen på Alt om Historie åbenbart heller ikke er orienteret om. Det er meget uheldigt, at nogle så uvidende personer har besluttet sig til at formidle historien til almindelige danskere, for de har jo ikke selv nogen historisk viden, og det burde dog være den første forudsætning for at formidle noget videre. Magasinet Alt om Historie burde rettelig hedde Intet om Historie.

Forbandet sjusk

Folketingsvalget er nu blevet afholdt, men faktisk burde valget gøres om igen, for valgets gennemførelse er under al kritik. Aldrig før har der været så mange grove overtrædelser af valgloven, som ved dette valg. Et par af overtrædelserne omtales af medierne: »Ved et tilfælde opdager DFs folketingsmedlem i Sjællands Storkreds, Henrik Brodersen, at den ret ukendte DF-kandidat ved navn Jeppe Jakobsen har fået et mistænkeligt højt antal stemmer på Lolland sammenlignet med mange af de øvrige DFere på stemmesedlen. Henrik Brodersen retter henvendelse til de ansvarlige for valgstedet, og det viser sig, at de ved en såkaldt "computerfejl" er kommet til at tildele Jeppe Jakobsen 160 stemmer for meget. De 40 af stemmerne var afgivet på Dansk Folkeparti som parti, mens de øvrige 120 havde stemt personligt på Pia Kjærsgaard. Og Berlingske Tidende oplyser, at mindst 30 brevstemmer lå på gulvet i opgangen, hvor Københavns Borgerservice har kontor i Nørre Søgade.« Chefen for Borgerservice siger bare helt idiotisk, at man nok må anskaffe sig en større brevkasse. Han er fuldstændig ligeglad, skønt han har ansvaret. Og hvor mange andre brevstemmer, der ligger og flyder rundt omkring, det er ingen klar over, men det kan være rigtigt mange, måske nok til at flytte et mandat. Man har jo åbenbart ingen som helst kontrol med, at de afgivne brevstemmer også kommer helt frem til optællingslokalet. Det hele går bare på bedste beskub. Dertil kommer en lang række andre indberettede overtrædelser af valgloven, og spørgsmålet er simpelthen, hvor meget sjusk der kan tillades, før et valg må gå om. Men åbenbart er der ingen af de danske politikere, der tager sig noget af det hele, og det store embedsapparat forholder sig også ligegyldigt til sagen. Herfra hørers ingen protester, man sover bare videre. Sådan er det danske demokrati, en sjusket affære gennemført af helt ukvalificerede og uansvarlige personer, der end ikke kan indse det forbryderiske i, at mange utalte brevstemmer bare ligger og flyder rundt omkring efter valget. Der er noget helt galt med mange af de offentligt ansatte her i landet, for enten er de bare dovne eller også er de komplet ukvalificerede i forhold til de stillinger, som de bestrider.

Om Helle Thornings skat

Helle Thorning-Schmidts forhold til skattevæsenet blev også et stridsspørgsmål i valgkampen, for ganske vist så er det en privatsag, hvad man trækker fra, og ingen beskylder da Helle Thorning for ulovlig skatteunddragelse, men det ser nu alligevel ikke så godt ud, at en socialdemokratisk leder er så ivrig efter, at både hun selv og hendes mand skal undgå en normal beskatning trods meget store indtægter. De socialdemokratiske ledere plejede jo som bekendt at sige, at de brede skuldre skal bære de største byrder, men man kan vel ikke ligefrem påstå, at det er Helle Thornings opfattelse, hvis man da skal dømme efter hendes egen skattepraksis. Der har jo været flere oplysninger fremme om hendes store glæde ved skattemæssige fradrag, f.eks. i forbindelse med en lejet bil. Småting, ja, naturligvis, men det ser sandelig ikke godt ud hos en socialdemokratisk leder af hvem man med rette forventer en noget bedre skatteborgermoral. Netop den tanke er også Dansk Folkeparti inde på: »- Hun kan være statsminister i næste uge, og som statsministerkandidat skylder hun danskerne en forklaring på, hvordan det kan lade sig gøre at have så meget uorden i sine skatteforhold. Det siger Dansk Folkeparties skatteordfører, Mikkel Dencker, som ikke bryder sig om de nye oplysninger om Helle Thornings skatteforhold. - Det er helt utilstedeligt. Alle borgere i det her land har pligt til at have orden i sine skatteforhold, og man må da forvente, at én der vil være statsminister, har orden i de her ting, siger han. Han mener, det er en skærpente omstændighed, at Helle Thorning har udnyttet systemet for egen vindings skyld: - Det kan ikke være en tilfældighed, at hun så mange år i træk har uorden i sine skatteforhold. Og endda til gunst for sig selv. Havde det været et enkelt år, kunne man undskylde det med, at det var en smutter, men når det er så mange år i træk, så har man et forklaringsproblem. Den omstændighed, at Helle Thorning ikke har gjort noget juridisk forkert, mener han ene og alene skyldes, at sagen er forældet.

Nej til Rumænien og Bulgarien

En meget positiv nyhed er blevet udsendt i den internationale presse. Holland og Finland har under et EU-møde i Bruxelles den 21. september blokeret for, at Rumænien og Bulgarien bliver lukket ind i det såkaldte Schengen-samarbejde. Dermed skal de næsten 30 mio. statsborgere fra Rumænien og Bulgarien stadig vise pas og kontrolleres ved grænserne, hvis de vil rejse ind i de 25 europæiske lande i Schengen-zonen. Det finske og hollandske veto skete tilsyneladende imod de øvrige EU-landes ønske. Den polske indenrigsminister, Jerzy Miller, der i øjeblikket varetager EU-formandskabet, udtrykte dyb skuffelse over den finske og hollandske blokade og sagde, at EU-unionen bryder sit løfte til de lande. Det er naturligvis frygten for en strøm af illegale indvandrere, organiseret kriminalitet og omfattende korrupsion, der får Holland og Finland til at blokere for Schengen-samarbejdet med de to lande. Holland påpegede under mødet, at landene stadig ikke lever op til betingelserne og kræver yderligere undersøgelser og kontrolrapporter, hvilket kan udskyde beslutningen indtil juli næste år. Hvad ingen vovede at sige, det er den egentlige baggrund for hele sagen, at Holland og Finland ikke vil plages af de utallige sigøjnere, der rejser ud fra Rumænien og Bulgarien. Ved at holde de to lande uden for, så har man stadig en chance for at komme af med de store kriminelle sigøjner-bander, der drager rundt i Europa og hærger, hvis man da bare har viljen til at smide banderne ud. De øvrige vesteuropæiske lande er da også i virkeligheden tilfredse med afgørelsen, skønt de lod som om, at man gerne ville have accepteret Rumænien og Bulgarien i Schengen.

Internetmagasinet Patrioten udkommer hver måned.

Patrioten. Boks 1848. 2300 København S
www.patrioten.org / mail@patrioten.org
 Redaktør: Kaj Vilhelmsen

Bidrag til Patrioten kan sendes til girokonto: 1-699-7668.